

ת"פ 1025/09 - המשרד להגנת הסביבה נגד אילת בע"מ שרותי אשכנזי, יעקב אשכנזי

בית משפט השלום באילת

13 יולי 2017

י"ט תמוז תשע"ז

ת"פ 1025-09 המשרד להגנת הסביבה - תב"/ת"א נ' שרותי אשכנזי ואח'

בפני כב' השופט גל שלמה טייב
המבקשת (המאשימה):
נגד
המשיבים (הנאשמים):
1. אילת בע"מ שרותי אשכנזי
3. יעקב אשכנזי באמצעות עו"ד יוסי בדש

החלטה בבקשה לביזיון בית משפט

1. בפני בקשת המבקשת, על פי פקודת ביזיון בית המשפט, להטיל על המשיבים קנס ו/או מאסר בגין אי ציות לגזר הדין שניתן בתיק זה כנגד שני המשיבים, עוד ביום 15.09.11, במסגרת התיק שבכותרת.
2. על פי גזר הדין, שניתן על ידי כבוד השופט אלון רום, היה על המשיבים, מעבר לעונשים שהוטלו עליהם לפעול לפי סעיף 10 א' ו- 11 ב' לחוק מניעת מפגעים, התשכ"א - 1971, ועל פי סעיף 14 א' לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984, באופן הבא:

"פינוי וניקוי האתר נשוא כתב האישום, והשבת השטח למצב נקי במלואו, למעט הותרת מבנים שהיו קיימים בשטח טרם קבלתו על ידי הנאשמים. על ביצוע הניקוי יחולו ההוראות הבאות:

- א. לפני תחילת ביצוע העבודות ישכרו הנאשמים מודד מוסמך שיכין מפה מצבית של האתר טרם תחילת העבודות. המפנה תועבר לידי מנהל תחום תשתיות במשרד להגנת הסביבה, מחוז דרום.
- ב. האתר יפונה בתוך ארבעה חודשים ממועד מתן גזר הדין. הפוסלת תפונה במלואה לאתר נימרה. ביום ראשון בכל שבוע במהלך תקופת הפינוי, ימציאו הנאשמים למפקח חנן קולומבק אישורי התמנה בגין הפינוי שבוצע בשבוע הקודם. מוסכם על המדינה כי היה ובעת ביצוע העבודות יתברר כי דרושה תקופה נוספת להשלמתן, יפנו הנאשמים בבקשה למחוז דרום של המשרד לאיכות הסביבה, שישקול בחיוב בקשה זו בשים לב לביצוע בפועל עד אותו שלב."

עמוד 1

3. הבקשה הוגשה רק ביום 09.03.16, בחלוף כמעט 5 שנים מאז מתן גזר הדין ולאחר שאתר היה אמור להיות מפונה על פי גזר הדין, מעל 4 שנים קודם להגשת הבקשה.
4. בתגובתם לבקשה, באמצעות בא כוחם דאז, עו"ד סטרול, לא חלקו המשיבים על כך שמבחינה עובדתית האתר לא פונה על ידם ועתרו למתן ארכה בת 18 חודשים לצורך פינוי האתר כולו.
5. בעקבות תגובת המבקשת ולאחריה התייחסות נוספת מצד המשיבים נקבע דיון בבקשה ליום 06.07.16, במסגרתו, נתבקשה על ידי הצדדים, אורכה לצורך השלמת הידברות ביניהם. דיון שנקבע טרם הפגרה לא התקיים, באופן מהותי, בשל אי התייצבות המשיב 3 ובהסכמה נדחה הדיון לאחר הפגרה.
- לאחר שהצדדים לא הגיעו להסכמות, התקיים דיון ביום 19.09.16, במסגרתו שב ב"כ המשיבים על עתירתו למתן אורכה לביצוע הצו, אלא שעתה צמצם את בקשתו ל-12 חודשים. בהחלטתי מאותו יום הוריתי כי על המשיבים למלא אחר הוראות פסק הדין במלואו עד ליום 18.01.2017 והמבקשת תעביר הודעה בעניין הפינוי עד למועד הנ"ל. עוד הובהר כי ככל שלא יעמדו המשיבים בסד הזמנים שנקבע, יקבע דיון כשהמשיבים מוזהרים שתוצאותיו של אותו דיון עלולים להסתיים כפי שעתרה המבקשת בקנס ו/או במאסר או אף בשניהם כלפי שני המשיבים.
6. ביום האחרון שנקבע למילוי הוראות פסק הדין הוגשה בקשה מטעם המשיבים, כשהם אינם מיוצגים, למתן אורכה נוספת. ב"כ המבקשת התנגדת למתן הארכה. בעקבות התגובה שכרו המשיבים את שירותיו של עו"ד בדש, אשר ביקש להיעתר לבקשה למתן ארכה, תוך שהוא מבהיר כי המשיבים נמצאים במשא ומתן למול העירייה, במסגרתו עתידה העירייה לפעול לפינוי האתר מכל הפסולת המצויה בו וששייכת למשיבים.
7. בעקבות האמור, התקיים דיון נוסף ביום 15.03.17, במסגרתו לא היתה מחלוקת כי הפסולת לא פונתה במלואה מהאתר, על אף החלטתי, אולם בשים לב, לדברי ב"כ המשיבים כי מתבצעות פעולות לפינוי האתר, בכל יום, ובשים לב, לטענתו, כי קיים משא ומתן מתקדם למול העירייה על מנת להסדיר את נושא הפינוי לאלתר, הוריתי, כי המשיבים יגישו בתוך 21 ימים דו"ח מפורט ובו ציון כל המקומות מהם פונתה פסולת בהתאם לדוחות שהגיש קודם לדיון. עוד הוריתי בתוך 21 ימים יודיעו המשיבים האם המשא ומתן למול העירייה צלח ובכך מתייתר הצורך בפינוי הפסולת וככל שלא יוצג הסדר שכזה יהיה על המשיבים להגיש חו"ד באמצעות מודד או בכל דרך אחרת באשר לכמות הפסולת המצויה באתר שאותה עליהם לפנות על פי גזר הדין.
8. המשיבים הגישו דוחו"ת שונים בעניין פעולותיהם לפינוי הפסולת, דוחו"ת שלא היה בהם כדי לספק את המבקשת, אשר טענה כי אינם מלמדים דבר על הפינוי בפועל של הפסולת, מה גם שהפסולת עדיין

נמצאת באתר.

9. ביום 16.05.17 התקיים דיון נוסף, במסגרתו חזרו הצדדים על טיעוניהם, לרבות טענת המשיבים באשר להסדר שמתקדם למול עיריית אילת. בהחלטתי מאותו יום הוריתי כי בשים לב להסכם המתגבש למול העירייה שעתיד, לטענת המשיבים, להיחתם בזמן הקרוב ולעובדה כי המשיבים פעלו, גם אם לא בכל משאביהם לפינוי הפסולת, כי תינתן למשיבים ארכה קצרה נוספת להשלמת הפינוי וזאת עד ליום 02.07.17. עוד נקבע כי לאחר מועד זה וככל שלא יושלם הפינוי במלואו תינתן החלטה בבקשה אף בלא צורך בקיום דיון נוסף.

10. בחלוף המועד עליו הוריתי נתבקשה החלטה בבקשה על ידי המבקשת, כאשר הוגש דו"ח סיור נוסף ממנו עולה כי המשיבים לא פינו את כל הפסולת באתר. המשיבים בתגובתם, לא הכחישו כי האתר לא פונה במלואו ועתרו פעם נוספת למתן ארכה, כשלטענתם פסולת רבה פונתה על ידם. יוער כי בתגובתם האחרונה לא התייחסו המשיבים לעניין ההסכם שהיה אמור להיחתם למול העירייה.

דיון והכרעה

11. כפי שפורט בהרחבה לעיל, למעשה לא יכולה להיות מחלוקת שהמשיבים לא קיימו את הוראות גזר הדין שניתן בעניינם, כבר לפני כמעט 6 שנים (יוער בעניין זה כי הוראות גזר הדין לא קוימו על ידי המשיבים אף בכל הקשור לשכירת מודד על ידי המשיבים, כעולה מהחלטת כבוד השופט רום). עוד לא ניתן לחלוק על כך כי הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט הוגשה בחלוף תקופה ארוכת שנים וכי מאז שהוגשה חלפו כשנה ו-4 חודשים, תקופה השווה כמעט לתקופת הארכה לה עתרו המשיבים בתגובתם הראשונה לבקשה.

12. על אף זאת, המשיבים טרם פינו את הפסולת מהאתר, כפי שהורה להם בית המשפט ועל כן נשאלת השאלה מהי הסנקציה שיש לנקוט כלפי מי שלא מקיים את גזר דינו של בית המשפט, במשך תקופה ארוכה כל כך.

13. יוער כבר עתה כי תכליתה של פקודת ביזיון בית המשפט נועדה להרתיע מפני ביזוי צווים שניתנו על ידי ערכאה שיפוטית מוסמכת ולא באה כסנקציה עונשית. כך באו הדברים לידי ביטוי בעניין רעא 3901/12 **Fundacio Gala-Salvador Dali** נ' וי. אס מרקטינג (ישראל 2005) בע"מ [פורסם בנבו] 25.7.12 נפסק כי

"אכן, לא אחת נפסק כי הטלת סנקציה על-פי סעיף 6 לפקודת ביזיון בית משפט לא נועדה להעניש את המפר בגין הפרות שאירעו בעבר. מטרתה היא לכפות על הצדדים ציות לפסק הדין בעתיד ותכליתה היא על כן אכיפתית-מניעתית (ראו למשל: ע"א 24/78 ויטקו כימיקלים בע"מ נ' סלמאן פ"ד לג (3) 101, 103-104 (להלן: עניין ויטקו); ע"פ 5177/03 הנ"ל). יחד

עם זאת הודגש כי הטלת הסנקציה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט וכי "לא יהיה זה ראוי, אלא במקרים מיוחדים, להימנע לעשות שימוש בסמכות הקבועה בסעיף 6 לפקודת ביזיון בית משפט, רק משום שהממרה מצהיר כי הוא לא ימרה את הצו בעתיד" (עניין ויטקו, 106; וראו גם ע"פ 658/82 שמדר מעליות בע"מ נ' בן-צבי, פ"ד לב (1) 136, 140 (1984)).

14. בשים לב לעובדה כי מדובר בהפרה רבת שנים, הארכה שניתנה למשיבים לפינוי אתר הפסולת, תוך שאני מביא בחשבון את פעולת המשיבים עד כה לפינוי הפסולת, פעולה שבדאי אין בה די, כאשר האתר לא מפונה תקופה ארוכה כל כך, אני סבור כי אין מנוס מקבלת הבקשה.

למשיבים ניתנו כמעט 6 שנים לפינוי הפסולת מהאתר. על אף שאני מודע לקשיים הכלכליים אליהם נקלע המשיב 3 והחברה שבבעלותו, המשיבה 1, אין בכך כדי להצדיק את אוזלת היד של המשיבים והותרת המפגע הציבורי וזאת מעבר לביזוי הוראות בית המשפט. מחובתם של המשיבים היה לשנס מותניים ולפעול לפינוי האתר באופן מיידי.

משלא עשו כן, אני סבור כי רק בהטלת סנקציה כלכלית, שמטרתה אכיפת המשיבים למלא אחר הוראות גזר הדין אפשר ופעולתם של המשיבים תהא נחרצת יותר לפנות את האתר מהפסולת המצויה בו לאלתר.

לצד זאת הטלת סנקציה מידית עלולה לפגוע בתכלית העומדת בבסיס פקודת ביזיון בית המשפט והיא כפיית ציות להוראות בית המשפט ועל כן הסנקציה צריכה להיות מידתית.

15. לפיכך אני סבור כי, בהתאם לסעיף 6(1) לפקודת ביזיון בית המשפט, הסנקציה האפקטיבית והמידתית לאכיפת הציות לפסק הדין היא להורות למשיבים לפנות את האתר מכל הפסולת המצויה בו בתוך 90 ימים, עד ליום 13.10.17. היה והפסולת לא תפונה עד המועד הנ"ל ישלמו כל אחד מן המשיבים לאוצר המדינה קנס של ₪ 300 בגין כל יום איחור.

המזכירות תודיע לצדדים תוכן החלטתי.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, בהעדר הצדדים.